

Statens garanti kan kun gøres gældende i det omfang, instituttets kapital i øvrigt ikke kan dække dets forpligtelser.

§ 3. Det er en betingelse for ydelse af statsgaranti, at finansieringsinstituttets vedtægter er godkendt af handelsministeren.

Så længe en statsgaranti er i kraft, skal et finansieringsinstitut underkaste sig det regnskabsmæssige tilsyn, som måtte blive fastsat af handelsministeren.

§ 4. Der nedsættes et *tilsynsråd* på 3 medlemmer med den opgave at afgive indstilling om ydelse af statsgaranti og at rådgive handelsministeren i spørgsmål om finansieringsinstitutternes virksomhed.

Rådets formand og dets 2 andre medlemmer beskikkes af handelsministeren for 3 år ad gangen. Medlemmerne skal have henholdsvis økonomisk, administrativ og bankmæssig indsigt.

Handelsministeren fastsætter rådets forretningsorden.

§ 5. Garantier skal nedbringes med $\frac{1}{10}$ årlig, første gang den 1. april 1975.

Der kan ikke bevilges garantier efter udløbet af finansåret 1974-75.

§ 6. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Som begrundelse for de foreslåede bestemmelser anførtes i bemærkningerne til lovforslaget bl. a.:

„I betænkning I afgivet af handelsministeriets næringslovskommission i 1964 foreslås det, at *enbutiks-systemet principielt bevares indtil 1. januar 1970, hvorefter det bortfalder*. Fra den private detailhandels side har man fremhævet betydningen af, at der gives de erhvervsdrivende, der i særlig grad får deres konkurrencevilkår ændret, en rimelig tid til at indrette deres foretningmæssige dispositioner på den tilstand, der vil indtræde, når enbutiks-systemet falder bort. Der henvises i denne forbindelse også til, at mulighederne for udvidelse og modernisering af detailhandelens distributionsapparat i en årrække har været begrænset på grund af byggerestriktioner. Repræsentanter for Butikshandelens Fællesråd, Provinshandelskammeret og Industrirådet har i kommissionen henledt opmærksomheden på, at de eksisterende finansieringsmuligheder ved nyetablering samt ombygning og modernisering af bestående virksomheder ikke på rimelig måde synes at kunne tilgodese behovet, og vil derfor lægge vægt på, at disse søges forbedret. Det foreslås derfor, at der med henblik herpå gennemføres foranstaltninger, som under passende former — som hjælp til selvhjælp — kan støtte de bestræbelser, der af detailhandels-